

मृतालक न० मृत्माद्यति भूयति अक्ष-चिप्-पुत् ।
आठक्याम् अक्षरः । मृत् मृत्तिका तावः प्रतिधा यस्य
वा कप् । मृताक्षकमप्यत्र मृद्वरः । यौराष्ट्रदि राजनि०
मृत्तिका स्त्री मृद+तिङ्गु टाप् । मृदि (मादि) वा
चेत्तत्वेनाऽस्त्वञ्च अच् टाप् । मृत्ताक्याम् राजनि० ।
मृत्फली स्त्री मृदि फलमस्याः स्त्रीप् । कुशौमभौ । (कुड)
हारा० ।

मृत्पु उ० मृ-पुक् । १वने हेम० देहादिभ्यः २प्राक्प्रियोगे
विजातीयोक्तमनःसंयोगनामे वा इतरच्चे च अक्षरः ।
“मृत्तोः स मृत्पुमाप्नोति” नृतिः भयात् मायायां जाते
इत्यभेदे उ० भयाञ्छेऽथ वै माया मृत्पुं भूतापहा-
रिचम् । निर्गतित्वं तथा कत्वा मृत्पुर्भाष्योऽभयमुच्यते ।
अवस्थीर्गानं तस्यां च मृत्पुः पुत्राचतुर्दश” मार्क०पु० ।

मृत्पुञ्जय उ० मृत्पुं जयति लि-अच् । १महादेवे अक्षरः
“कतिधा मृत्पुञ्जयानां ब्रह्मणां कोटिशोऽवने । कावे न
वीनः शम्भुश्च सत्त्वस्त्री च निर्गुणः । मृत्पुञ्जया
जिता ब्रह्मणं शिवेन पुरुषा मम । न मृत्पुना जितः
ब्रह्मः कत्ये कत्ये नृतो नृतम्” ब्रह्मवै०प्र० १।५० ।

मृत्पुनायक उ० मृत्पुं नायकति नायि-पुक् । १पारदे
राजनि० तस्य हि रत्नावतन्त्रिकादिना योषवित्वा सेवने
मृत्पुनायकत्वम् । मृत्पुनायकमात्रे लि० ।

मृत्पुपुष्प उ० मृत्पुने स्त्रानिनरत्नाय उष्मं वक्ष । रक्षो
रत्नमा० तस्मिन् पुष्पिते हि तत्स्त्रानिनो नायः ।

मृत्पुफला स्त्री मृत्पुने जगमाय फलं वक्षः । कदल्यां
केटि० कवचाके हि तस्या नायो लोकविदः । [लिका०]

मृत्पुवीज उ० मृत्पुजोऽवर्द्ध इव बीजं कारणमस्य । यं
मृत्पुसृति स्त्री मृत्पुने सृतिः प्रवर्धोऽस्याः । कर्कटकयोनिनि
प्रवर्धनेन हि तस्या नायः “वक्ष कर्कटकी गर्भमादत्ते
मृत्पुने निजम्” इति उपाचम् ।

मृत्पु(वा)क्षा स्त्री मृदु+प्रयक्षाच्चैष स्र वा । १प्रयक्षमृत्तिका-
वाङ्मयक्षरः । अर्धवाङ्मय् क्षालः । मृत्ताक्याम् अक्षरः ।

मृदु चोदे प्रः प० सक० सेट् । मृद्वति अमर्हति मर्द ।
मृदु (दा) स्त्री मृद्वति मृद-कर्मणि क्तिप् । मृत्तिकायास्
(माटी) अक्षरः इत्यन्तत्वात् वा टाप् । मृदाप्यत्र ।

मृदुङ्ग उ० मृदुः अङ्गु क्तिप् । १वाद्यभेदे अक्षरः । २कोषा-
तस्यां स्त्री रत्नमा० गौरा० स्त्रीप् ।

मृदुङ्गफल उ० मृदुङ्ग इव फलमस्य । पतनवृत्ते मृद्वरः ।
मृदुङ्गफलनी स्त्री मृदुङ्ग इव फलमस्यस्या इति स्त्रीप् ।

कोशातक्याम् राजनि० । तत्फलं वास्यादस्यस्य अच् ।
मृदुङ्गफलकवे पतनवृत्ते पु० मृद्वरः ।

मृदु लि० मृद-कु । १कोमले अक्षरः । स्त्रियां वा स्त्रीप्
मृदी मडुः । वा च मृदुङ्गन्वावास् । श्रित्याहुराधा-
मृदरेवतीनक्षत्ररूपे मन्त्रगणभेदे च लि० ऋषी०त० ।

मृदुचर्मिन् पु० मृदु कोमलं चर्म त्वभासास्य त्रोह्या० इति ।
भूर्जवृत्ते राजनि० ।

मृदुच्छट्ट उ० आद्यतेऽनेन मृदः त्वक् इव० । १भूर्जवृत्ते
२पर्यंतजपीमुह्यते जटा० ३कुङ्कुमवृत्ते ४नीताकवृत्ते च
राजनि० ।

मृदुताल स्त्री वर्ध० । श्रीतावृत्ते (तेजते) राजनि० ।
मृदुत्वच्(च) उ० मृदुः त्वक् त्वया वा वक्ष । भूर्जत्वचवृत्ते
अक्षरः ।

मृदुपक्ष उ० मृदुनि पक्षाण्यस्य । १नवे राजनि० । कर्म० ।
२कोमलपक्षे न० इव० । ३तद्वति लि० । ४चिन्मोगादे
स्त्री राजनि० गौरा० स्त्रीप् । [मृदुपक्षियुक्ते लि०]

मृदुपर्वक उ० मृदुनि पर्वगस्य कप् । १नेवे राजनि० ।

मृदुपुष्प उ० मृदुनि पष्पाण्यस्य । १शिरोमण्ये रत्नमा० ।
इव० । २मृदुङ्गुलपुष्पे लि० । कर्म० । ३कोमलपुष्पे न० ।

मृदुफल न० मृदुनि फलान्यस्य । १विकसिते (वदधि) २भभु-
नारिकेले च राजनि० । ३कोमलफलपुष्पे लि० ।
कर्म० । ४कोमलफले न० । [लि० अक्षरः ।

मृदुल न० मृद-कुत्वच् । १जले मृद्वच० २कोमलमात्रे
मृदुलोमक उ० इव० । १जयते हेमच० । २कोमलकोमपुष्पे
लि० । कर्म० । ३कोमललोम्नि न० ।

मृदुत्पल न० कर्म० । १नीकोत्पले मृद्वरः । २नीलपक्षे च
मृद्वीका स्त्री मृदु+रिक् । १आद्यायास् अक्षरः २कविब-
द्राद्यायास् राजनि० ।

मृध न० मृध्यतेऽल मज्जये आधारे क । दुर्ध्वे अक्षरः ।
मृध आङ्गिभिरे भ्या० उभ० सक० सेट् घटित् क्त्वा वेद ।
मर्द्धति-ते अमर्द्धीत् अमर्द्धिष्ट ममर्द्ध मर्द्धते ।

मृश अर्धने प्रविधाने च ठ० पर० सक० सनिट् । मृशति
अध्यासोत् क्षमासोत् अमृशत् ममर्ष ।

मृष क्षमायास् अद० उ० उभ० सक० सेट् । मृषयति ते क्षमी-
मृषत् त । [अमर्द्धिष्ट ।

मृष क्षालो मृदु० भ्या० उभ० सक० सेट् । मृषति ते मृष्टपीत्
मृष सेचने भ्या० पर० सह० सेट् । मर्षति अमर्षीत् अदिक् क्त्वा
वेट् ।